

HBD-962 Ca păsările migratoare

Dionisie Giuchici

1. Ca pă-să-ri-le mi-gra-toa-re _____ Și noi e-mi-granți ne nu-mim: Mer-
 i- cea lă-săm co-li-vi-a _____ Și cui-bul din vreas-curi us-cat, 'Na-
 5 gând că-tre ț-a-ra cu soa-re _____ Prin va-luri și vîn-turi plu-tim. _____ A
 in-te pri-vim veș-ni-ci-a _____ Și
 9 2. Refren
 lo-cul spre ca-re-am ple-cat. _____ În ur-mă-i fur-tu-na, _____ pen-
 ta-tea de a-ur _____ cu
 13 tru tot-dea-u-na _____ 'Na-in-te e ț-a-ra _____
 por-ți de sa-fi-re, _____ Cu stră-zi le-a-u-ri-
 16 1. 2.
 _____ și soa-re-le cald, _____ Ce
 _____ te _____ și cer de sma-rald. _____

**1. Ca păsările migratoare
 Și noi emigranți ne numim:
 Mergând către țara cu soare
 Prin valuri și vânturi plutim.**

**Aicea lăsăm colivia
 Și cuibul din vreascuri uscat,
 'Nainte privim veșnicia
 Și locul spre care-am plecat.**

**Refren:
 În urmă-i furtuna,
 pentru totdeauna
 'Nainte e țara și soarele cald,
 Cetatea de aur cu porți de safire,
 Cu străzi aurite și cer de smarald.**

**2 Și nu ne vom pierde în larguri
 Pe-oceanele pline de nori,
 Ca-n față se văd trei catarguri
 E al mântuirii vapor.**

**Credința, nădejdea, iubirea
 Ne poartă când am obosit,
 Căci Domnul e totul, mărirea
 Și soarele fără sfârșit.**